

Sygn. akt II K 389/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 grudnia 2016 roku

Sąd Rejonowy w Chełmnie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący – SSR Agnieszka Knade - Plaskacz

Protokolant – sekr. sądowy N. M. (1)

przy udziale Prokuratora – W. P.

po rozpoznaniu w dniu 21/12/2016 roku

sprawy:

K. K. (1)

s. C. i H. z/d K.,

ur. (...) w G.-D.

oskarżonego o to, że:

w dniu 4 października 2016 roku w P., będąc uprzednio skazanym prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w G. (...) D. z dnia 13 czerwca 2016r. sygn. akt II K(...) m.in. za czyn określony w art. 178a§1 kk na mocy którego orzeczona zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 lat tj. od dnia 21 czerwca 2016r. do dnia 21 czerwca 2020r. na drodze publicznej w stanie nietrzeźwości określonym w wyniku badań A. na 1,57 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, kierował samochodem osobowym marki C. (...) o nr rej. (...),

tj. o przestępstwo z art. 178a§1 i 4 k

orzeka:

I. uznaje oskarżonego **K. K. (1)** za winnego popełnienia zarzucanego mu aktem oskarżenia czynu, tj. występku z art. 178a§ 1 i 4 kk i za to na podstawie art. 178 a§ 4 kk wymierza oskarżonemu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na mocy art. 42 § 3 kk orzeka wobec oskarżonego **K. K. (1)** środek karny w postaci dożywotniego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym;

III. na mocy art. 43a§ 2 kk orzeka wobec oskarżonego **K. K. (1)** świadczenie pieniężne w wysokości 10.000 (dziesięciu tysięcy) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;

IV. zwalnia oskarżonego **K. K. (1)** od ponoszenia opłaty sądowej i wydatków poniesionych w toku postępowania, którymi obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt II K 389/16

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Oskarżony K. K. (1) wyrokiem Rejonowego w G. D. z dnia 13 czerwca 2016r. sygn. akt II K (...) został uznany winnym m. in. popełnienia przestępstwa z art. 178a § 1 kk, czyli prowadzenia pojazdu mechanicznego w ruchu lądowym, znajdując się w stanie nietrzeźwości wynoszącym 1,10 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Sąd skazał go wówczas za ten występki na karę pozbawienia wolności w wymiarze 4 miesięcy. Sąd wymierzył karę łączną jednego roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres trzech lat za czyn z art. 178 a § 1 kk oraz za czyn z art. 229 § 3 kk w zw. 229 § 1 kk. Ponadto tytułem środka karnego Sąd orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 4 lat, to jest zakaz ten obowiązywał od dnia 21 czerwca 2016r. do dnia 21 czerwca 2020 r. Wyrok uprawomocnił się w dniu 21 czerwca 2016 r.

dowody: - odpis wyroku - k. 36

W dniu 4 października 2016 r. K. K. (1) przebywał w B., gdzie spożywał alkohol (wódke) a następnie około godziny 18.30 wsiadł do samochodu i pojechał do G.-D.. Oskarżony przemieszczał się drogami publicznymi samochodem osobowym marki C. (...) o nr rej. (...). W trakcie jazdy także spożywał alkohol, wypijając łącznie około 0,4 litra wódki. Oskarżony został zatrzymany przez patrol policji w P. do kontroli.

dowody: - wyjaśnienia oskarżonego k. 14

Następnie oskarżonego poddano badaniu na stan trzeźwości, które podczas pierwszego pomiaru o godz. 20.45 wykazało 1.57 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Drugie badanie o godz. 20.47 wykazało 1.62 mg/l. Kolejne dwa badania pokazały odpowiednio o godzinie 21.29 – 1.52 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu a o godzinie 21.40 – 1.45 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

dowody: protokół użycia urządzenia kontrolno – pomiarowego oraz świadectwa wzorcowania - k. 3, 4, 5, 6

Oskarżony ma 45 lat. Ma wykształcenie średnie z zawodu jest ślusarzem – kowalem. Prowadzi działalność gospodarczą i z tego tytułu otrzymuje wynagrodzenie w kwocie ok. 2.500 zł. Jest żonaty. Ma na utrzymaniu jedno dziecko. Był już karany przez za przestępstwo z art. 178 a § 1 kk. Oskarżony jest alkoholikiem zgłosił się na leczenie uzależnień w grudniu 2016 r.

dowody: odpis wyroku - k. 36, karta karna - k. 24-25, zaświadczenie o stanie majątkowym - k.23, wyjaśnienia oskarżonego 14, zaświadczenie k. 45.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych dowodów, w tym przede wszystkim protokołów badania zawartości alkoholu oraz wyjaśnień oskarżonego K. K. przyznającego się do winy. Sąd oddalił dowód z zeznań świadka - siostry oskarżonego B. C. na okoliczność warunków osobistych oskarżonego, które mógłby mieć znaczenie dla wymiaru kary albowiem okoliczności które miały być udowodnione nie miały w ocenie Sądu znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy. Oskarżony wyjaśnił, że mierzy się z chorobą alkoholową i ma problemy rodzinne.

K. K. (1) nie kwestionował swojej odpowiedzialności za popełniony czyn. Z jego wyjaśnień wynika, że w dniu zatrzymania spożywał alkohol po czym kierował swoim pojazdem. Zamierzał przejechać z B. do G. D. – a więc pokonać trasę około 120 kilometrów.

Sąd uznał za wiarygodne wyjaśnienia oskarżonego przyznającego się do winy, tym bardziej, że na żadnym z etapów postępowania nie kwestionował on swojej odpowiedzialności za zarzucony mu czyn. Znajdują one potwierdzenie w zgromadzonym, niebudzącym wątpliwości materiale dowodowym, w tym przede wszystkim w wynikach badań oskarżonego na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu, które nie były kwestionowane przez żadną ze stron.

Sąd uznał za wiarygodne dowody z dokumentów, w oparciu, o które ustalono stan faktyczny. Zostały one sporządzone przez powołane organy w zakresie ich kompetencji. Ich wiarygodność nie budzi wątpliwości Sądu.

Oskarżony na rozprawie w trybie art. 387 k.p.k. wniósł o skazanie go bez przeprowadzenia rozprawy na karę grzywny, środka karnego w postaci 10 lat zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych i świadczenia pieniężnego w kwocie 5 000 złotych. Sąd, wobec sprzeciwu prokuratora nie uwzględnił wniosku.

Sąd zważył, co następuje:

Przestępstwo z art. 178 a § 1 kk popełnia ten, kto znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym. Przestępstwo z art. 178a § 4 kk stanowi typ kwalifikowany występuku określonego w § 1 tego przepisu, określając dodatkowe znamiona, jakie muszą być spełnione przez sprawcę: jeżeli sprawca czynu określonego w § 1 był wcześniej prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo za przestępstwo określone w art. 173, 174, 177 kk lub art. 355 § 2 kk popełnione w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo dopuścił się czynu określonego w § 1 w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego w związku ze skazaniem za przestępstwo, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5. Zgodnie z dyspozycją art. 115 § 16 kk stan nietrzeźwości w rozumieniu kodeksu karnego zachodzi, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub gdy zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość.

Mając na uwadze wyjaśnienia oskarżonego przyznającego się do winy oraz wyniki jego badań na zawartość alkoholu wydychanym powietrzu, w ocenie Sądu wina oskarżonego odnośnie zarzucanego mu przestępstwa z art. 178a § 4 kk nie budzi żadnych wątpliwości. Oskarżony w dniu 4.10.2016 r. roku, w miejscowości P., znajdując się w stanie nietrzeźwości przy stwierdzonym stężeniu 1,57 mg/l alkoholu w wdychanym powietrzu kierował w ruchu lądowym samochodem osobowym marki C. (...) o nr rej. (...), będąc wcześniej prawomocnie skazanym przez Sąd Rejonowy w G. D. z dnia 13 czerwca 2016r. w sprawie o sygn. akt II K(...) za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości, jak również wbrew orzeczonemu tym wyrokiem zakazowi prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym, co stanowi przestępstwo z art. 178a § 4 kk. Oskarżony jest osobą działającą w normalnej sytuacji motywacyjnej. W czasie czynu nie miał zniesionej ani ograniczonej w stopniu znacznym możliwości rozpoznania jego znaczenia bądź pokierowania swoim postępowaniem. Można mu zatem przypisać winę. Nadto przypisanego mu czynu dopuścił się z winy umyślnej. Wiedział bowiem, iż kierowanie pojazdem mechanicznym po drodze publicznej jest zabronione (gdyż uprzednio był karany sędownie za takie zachowania). Oskarżony usprawiedliwiał swoje zachowanie chorobą alkoholową#- wskazać wszelako wypada, że choć alkoholizm jest chorobą, to jednak wcale nie usprawiedliwiająca odurzania się alkoholem, a tym bardziej dokonywania pod jego wpływem czynów zabronionych. Osoba uzależniona powinna zatem sama nad chorobliwymi skłonnościami do alkoholu zapanować lub też podjąć leczenie odwykowe, a jeśli nie jest w stanie dobrowolnie go podjąć bądź kontynuować musi poddać się leczeniu przymusowemu. Oskarżony twierdził, że podjął leczenie, z zaświadczenia przedłożonego na rozprawie wynikało jednak, że zapisał się do ośrodka leczenia uzależnień w grudniu, a więc dopiero po uzyskaniu informacji o toczącym się postępowaniu i wyznaczeniu terminu rozprawy w niniejszej sprawie. Termin planowanej terapii miał się rozpocząć w marcu 2017 r. To wskazuje nie tyle na chęć leczenia się, ile na działanie podjęte w ramach przyjętej przez oskarżonego linii obrony.

Uznając oskarżonego za winnego popełnienia przestępstwa z art. 178a § 4 kk Sąd wymierzył mu karę 3 miesięcy pobawienia wolności. Przy wymiarze kary po stronie okoliczności łagodzących Sąd miał na uwadze fakt, iż oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i złożył w tej sprawie wyjaśnienia. Z drugiej strony Sąd miał na uwadze fakt, iż zarzucane oskarżonemu przestępstwo jest czynem o znacznej społecznej szkodliwości z uwagi na zagrożenie jakie stwarzają w ruchu drogowym osoby nietrzeźwe kierujące pojazdami mechanicznymi. Ponadto oskarżony był już wcześniej karany za przestępstwo z art. 178 a § 1 jak też, że był już wielokrotnie skazywany przez sąd za prowadzenie pojazdów pod wpływem alkoholu – o czym poinformował sąd podczas rozprawy. Na niekorzyść oskarżonego działa także i to, że wyrokiem w sprawie o sygn. akt II K(...) orzeczono wobec niego karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Popełnienie kolejnego identycznego przestępstwa

przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji w tak krótkim czasie po skazaniu wskazuje, że nie wyciągnął on żadnych wniosków z poprzedniej kary, dając tym samym dowód wysoko lekceważącego stosunku do orzeczeń sądowych. Kolejną okolicznością przemawiającą na niekorzyść oskarżonego jest również to, że oskarżony zarzucanego mu czynu dopuścił się okresie obowiązywania zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych orzeczonego w sprawie o sygn. akt II K (...) Należy mieć także na względzie okoliczności przestępczego zachowania oskarżonego skutkujące realizacją przez niego znamion zarzucanego mu czynu - oskarżony znajdując się pod wpływem alkoholu wsiadł do pojazdu i jechał drogami publicznymi przeszło 60 kilometrów spożywając w trakcie jazdy znaczną ilość alkoholu (0,4 l wódki). Zamierzał jechać jeszcze kolejnych 60 kilometrów. Spożywanie podczas jazdy takiej ilości alkoholu powoduje stan nietrzeźwości, w którym nie ma mowy o możliwości bezpiecznego kierowania pojazdem mechanicznym z uwagi na zaburzoną świadomość, motorykę czy ocenę sytuacji. Sąd przy wymiarze kary w oparciu o dyrektywy przewidziane w art. 53 kk, uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynu uznał, że cele kary w zakresie społecznego oddziaływania i cele zapobiegawcze wobec oskarżonego zostaną osiągnięte tylko przez wymierzenie mu kary bezwzględnej 3 miesięcy pozbawienia wolności. Wymierzając taką karę Sąd miał na uwadze głównie cel wychowawczego oddziaływania wobec oskarżonego w szczególności zaś fakt, iż kara ta spowoduje, iż oskarżony w przyszłości nie dopuści się popełnienia przestępstwa. Ponieważ jest to kolejny wyrok skazujący oskarżonego za taki sam występki na karę pozbawienia wolności, więc takie zachowanie nie może zasługiwać na pobłażliwość Sądu. Ocena stanu faktycznego wskazuje, że w chwili obecnej oskarżony stanowi zagrożenie tak dla siebie, jak i dla społeczeństwa. Z tego powodu dla osiągnięcia zakładanych celów kary konieczna jest izolacja oskarżanego od społeczeństwa, albowiem nie istnieje wobec niego pozytywna prognoza kryminologiczna pozwalająca na zastosowanie wobec oskarżonego art. 37a kk, który pozwala Sądowi na orzeczenie w przypadku przestępstwa zagrożonego karą pozbawienia wolności nie przekraczającą 8 lat zamiast kary pozbawienia wolności grzywny lub kary ograniczenia wolności.

Zgodnie z treścią art. 42 § 3 kk Sąd orzeka zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym dożywotnio w razie popełnienia przestępstwa określonego w art. 178a § 4 chyba, że zachodzi wyjątkowy wypadek, uzasadniony szczególnymi okolicznościami, który skutkowałby możliwością orzeczenia okresowego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych. Za taką szczególną okoliczność nie może być uznana choroba alkoholowa czy też trudna sytuacja rodzinna sprawcy. Okoliczności te, odnoszące się do czynu oskarżonego, są dla tego rodzaju czynów typowe.

Z kolei artykuł 43 a § 2 kk stanowi, że w razie skazania sprawcy za przestępstwo określone w art. 178a § 4 kk sąd orzeka świadczenie pieniężne wymienione w art. 39 pkt. 7 na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości co najmniej 10 000 złotych, do wysokości określonej w § 1 (tj. 60 000 złotych). Sąd orzekł zatem na podstawie tego przepisu wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 10 000 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej uznając rozstrzygnięcie w tym zakresie za słuszne i adekwatne do całokształtu zachowania, którego dopuścił się oskarżony.

Mając na uwadze sytuację finansową oskarżonego, który ma na utrzymaniu dziecka, jak również musi uregulować zasądzone świadczenia, Sąd uznał, iż zachodzą wobec niego przesłanki określone w art. 624 k.p.k. przemawiające za zwolnieniem go od ponoszenia kosztów a także uzasadniające odstąpienie od wymierzenia mu opłaty (art. 17 ust. 1 Ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych).

SSR Agnieszka Knade-Plaskacz

(...)/01/2017 r.

ZARZĄDZENIE

- odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć oskarżonemu i obrońcy z pouczeniem

- za 10 dni lub z apelacją.